

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. PhDr. Petra Kuchynky, Ph.D. a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: R.H.**, narozený ..., bytem ..., *zastoupeného Mgr. Martinem Vovsíkem, advokátem, se sídlem Malá 6, 301 00 Plzeň*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2017 č. j. DSH/5633/17**,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Předmět řízení

Žalobou ze dne 10. 5. 2017 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2017 č. j. DSH/5633/17 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce podané proti výroku č. II rozhodnutí Magistrátu města Plzně (dále též „*prvoinstanční správní orgán*“) ze dne 18. 1. 2017 č. j. MMP/017049/17 (dále též „*prvoinstanční rozhodnutí*“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvoinstančním rozhodnutím bylo ve výroku č. I. vyhověno námitce ve věci přestupku ze dne 25. 1. 2016 a ve výroku č. II. byly zamítnuty námitky proti ostatním záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče a tyto záznamy byly potvrzeny.

II. Žaloba

Žalobce namítal, že odvolání směřoval pouze do výroku č. II. napadeného rozhodnutí, nikoli do výroku č. I, avšak žalovaný zamítl odvolání proti rozhodnutí ve vztahu k oběma výrokům a tyto jako správné potvrdil.

Dle názoru žalobce správní orgány ve věcech přestupků spáchaných ve dnech 9. 9. 2009 a 1. 10. 2009 neměly dostatečné podklady pro své rozhodnutí v řízení o námitkách, neboť originály pokutových bloků, na základě kterých měly být záznamy do bodového hodnocení řidiče zapsány za spáchané přestupky, byly skartovány. Žalobce je toho názoru, že pokutový blok musí vždy existovat po celou dobu, po kterou jsou v evidenci příslušné body zapsány, přičemž skartační lhůta dle vnitřních policejních předpisů je irelevantní. Pouze pokutový blok je dokladem o spáchání přestupku, bez něj nelze přestupek prokázat.

Dále žalobce namítal, že u ostatních spáchaných přestupků, u kterých nebyly pokutové bloky skartovány, si měly správní orgány k žádosti žalobce vyžádat jejich originály, a ne vycházet jen z jejich ověřených kopií.

Poslední žalobní námitku žalobce směřoval proti nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť správní orgán dostatečným způsobem neodůvodnil, zda kvalita a obsah oznámení policie o spáchaných přestupcích ve dnech 9. 9. 2009 a 1. 10. 2009, na základě kterých byla posuzována správnost záznamu bodů do bodového hodnocení, jsou v daném případě jako podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče dostačující. Správní orgán tak postupoval v rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012 č. j. 3 As 19/2011-74.

Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný uvedl, že žalobce ve správním řízení pouze uvedl, že se žádného z přestupků nedopustil, aniž by toto tvrzení dále konkretizoval či navrhoval důkazy. Z tohoto důvodu nemohlo dojít ke zpochybnění obsahu oznámení o projednání přestupku. K tomu žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012 č. j. 3 As 19/2011-74, ze kterého vyplývá, že je třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán pak vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.

Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce po celou dobu řízení nenavrl žádné důkazy, kterými by prokázal, že přestupky ze dne 9. 9. 2009 a 1. 10. 2009 nespáchal, vycházel žalovaný z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Dále žalovaný uvedl, že

od namítaného přestupku uplynula doba téměř osmi let, v průběhu které se mohl žalobce o stavu bodů zaznamenaných v jeho kartě řidiče informovat, což neučinil. Skartační lhůta na pokutové bloky je dostatečně dlouhá k tomu, aby poskytovala jakousi právní jistotu a možnost využít mimořádné opravné prostředky, které umožňuje správní řád a kterými jsou provedení přezkumného řízení nebo obnova řízení. Tyto mimořádné opravné prostředky však využity nebyly, jelikož žalobce skutečnost, že přestupek nespáchal, zjistil až po uplynutí této dlouhé doby (více jak pěti let), kdy dosáhl hranice 12-ti bodů v bodovém hodnocení řidiče. Podle názoru žalovaného dostupné podklady (důkazy) jednoznačně prokazují, že předmětný přestupek byl spáchán, žalobce byl za něj postižen a správní orgán I. stupně za toto protiprávní jednání správně zaznamenal příslušný počet bodů v registru řidičů.

Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).

Podle ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Podle ust. § 75 odst. 2 soudního řádu správního věty první soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Soud rozhodoval ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání.

Bodové hodnocení řidičů je upraveno v § 123a až 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Dle ust. § 123b odst. 1 platí, že: „*Řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.*“

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu *nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.*

Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Součástí správního spisu je oznámení Magistrátu města Plzně ze dne 4. 10. 2016 o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Proti provedeným záznamům podal žalobce dne 6. 10. 2016 písemné námitky, ve kterých namítal, že se nedopustil žádného z přestupků, za které byly zaznamenány body, a žádný pokutový blok neobsahuje všechny zákonné náležitosti a není tak způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů. Součástí správního spisu jsou dále oznámení Policie ČR o uložení pokuty v blokovém řízení vydaných ve dnech 16. 9. 2008 (za přestupek ze dne 16. 9. 2008), 11. 9. 2009 (za přestupek ze dne 9. 9. 2009), 2. 10. 2009 (za přestupek ze dne 1. 10. 2009), 24. 1. 2011 (za přestupek ze dne 22. 1. 2011), 4. 2. 2011 (za přestupek ze dne 3. 2. 2011), 17. 10. 2011 (za přestupek ze dne 15. 10. 2011), 12. 11. 2012 (za přestupek ze dne 9. 11. 2012), 19. 3. 2014 (za přestupek ze dne 18. 3. 2014), 12. 11. 2014 (za přestupek ze dne 11. 11. 2014), 27. 1. 2016 (za přestupek ze dne 25. 1. 2016), 14. 3. 2016 (za přestupek ze dne 13. 3. 2016) a oznámení ze dne 2. 10. 2016 (za přestupek ze dne 29. 9. 2016). Správní orgán I. stupně si následně od Policie ČR k jednotlivým přestupkům vyžádal originály popř. ověřené kopie následujících pokutových bloků, které jsou založeny ve spise. Jedná se o pokutové bloky série:

FD/2013 č. D1601378 k přestupku ze dne 18. 3. 2014
JL/2015 č. L1001866 k přestupku ze dne 25. 1. 2016
CR/2010 č. R0295006 k přestupku ze dne 22. 1. 2011
CR/2010 č. R0294223 k přestupku ze dne 3. 2. 2011
CQ/2010 č. Q0657792 k přestupku ze dne 9. 11. 2012
JL/2015 č. L0908036 k přestupku ze dne 29. 9. 2016
GE/2014 č. E2270493 k přestupku ze dne 11. 11. 2014
UF/2008 č. F6829238-9 k přestupku ze dne 15. 10. 2011
JK/2015 č. K0102343 k přestupku ze dne 13. 3. 2016
LZ/2006 č. 0086563 k přestupku ze dne 16. 9. 2008
LZ/2006 č. 0086564 k přestupku ze dne 16. 9. 2008
LZ/2006 č. 0086564 k přestupku ze dne 16. 9. 2008

Z vyjádření Policie ČR ze dne 19. 10. 2016 a ze dne 24. 10. 2016 vyplývá, že pokutové bloky NE/2007 č. 5860480 k přestupku ze dne 1. 10. 2009 a UG/2008 č. G2171310-11 k přestupku ze dne 9. 9. 2009 byly po uplynutí 5 leté skartační lhůty skartovány. Z úředního záznamu do spisu ze dne 22. 12. 2006 je patrné, že správní orgán I. stupně smazal dne 22. 12. 2016 přestupek ze dne 25. 1. 2016, neboť na něm byla uvedena neexistující právní kvalifikace a stal se tak nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobci tak byly z bodového hodnocení vymazány za tento přestupek 2 body.

Na základě shora uvedeného vydal správní orgán I. stupně dne 18. 1. 2017 č. j. MMP/017049/17 rozhodnutí, kterým ve výroku I. vyhověl námitce ve věci přestupku ze dne 25. 1. 2016 a ve výroku č. II. ostatní námitky ve věcech přestupků ze dne 16. 9. 2008, 9. 9. 2009, 1. 10. 2009, 22. 1. 2011, 3. 2. 2011, 15. 10. 2011, 9. 11. 2012, 18. 3. 2014, 11. 11. 2014, 13. 3. 2016 a 29. 9. 2016 zamítl a provedené záznamy potvrdil. Proti výroku č. II podal žalobce dne 31. 1. 2017 odvolání. Dne 28. 4. 2017 vydal žalovaný pod č. j. DSH/5633/17

rozhodnutí, kterým zamítl odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a toto rozhodnutí potvrdil. Žalobce proti rozhodnutí žalovaného následně brojil touto žalobou.

V projednávané věci žalobce učinil předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, neboť dosáhl celkového počtu 12 bodů a v důsledku toho byl příslušným správním orgánem vyzván k odevzdání svého řidičského průkazu. Podle ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu platí, že příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 citovaného zákona).

V daném případě je předmětem sporu mezi žalobcem a žalovaným především otázka, zda oznámení policie o spáchání přestupku je dostatečným podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče za situace, kdy byl pokutový blok o předmětném přestupku po uplynutí skartační doby skartován.

Jak vyplývá z obsahu spisu uvedeného výše, pokutové bloky ohledně přestupků ze dne 9. 9. 2009 a 1. 10. 2009 nejsou k dispozici, neboť byly Policií ČR skartovány. V daném případě je tedy rozhodné, zda námitky žalobce proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče týkající se těchto přestupků bylo možno zamítnout a provedený záznam bodů potvrdit pouze na základě oznámení Policie ČR o spáchání přestupků. K uvedené otázce se vyjádřil již v minulosti Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 8. 2010 č. j. 5 As 39/2010-76, ve kterém uvedl: *„Oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“* V dalším svém rozhodnutí však Nejvyšší správní soud uvedl: *„Tyto závěry [= závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 5 As 39/2010-76] nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil,*

případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, čj. 3 As 19/2011-74) a „*Správní orgán má za povinnost opatřit další důkazy o tom, že byl spáchán přestupek dle popisu v oznámení, pouze vyskytnou-li se pochybnosti, že řidič přestupek spáchal. Tyto pochybnosti mohou vyvstat na základě řidičových konkrétních či podložených tvrzení nebo na základě pochybností pramenících z kvality oznámení o uložení blokové pokuty.*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2015, čj. 1 As 1/2015-33).

V případě nedostupnosti pokutového bloku je tudíž pro soudní přezkum relevantní zejména řidičův postoj k tomu, zda přestupek spáchal, a kvalita oznámení o uložení blokové pokuty.

K otázce spáchání přestupků v daném případě žalobce v řízení před správními orgány uváděl prakticky jen to, že se žádného z přestupků nedopustil. Shora uvedené závěry soudní praxe však nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. V nyní projednávaném případě žalobce správním orgánům sdělil pouze to, že se přestupků nedopustil. Další informace, dosahující intenzity soudní praxí požadovaných „skutečností konkretizujících toto tvrzení“, však žalobce správním orgánům ani soudu v předložené žalobě ani v průběhu správního řízení nesdělil. Na základě uvedeného dospěl soud k závěru, že v projednávané věci nedošlo na základě námitek žalobce ke zpochybnění údajů oznámení Policie ČR o spáchání přestupků ve dnech 9. 9. 2009 a 1. 10. 2009. Žalobce správním orgánům pouze uvedl, že se přestupku nedopustil, ale toto tvrzení ve směru naznačeném judikaturou dále nekonkretizoval (a nenavrl důkazy k jeho prokázání).

Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení by mělo obsahovat všechny obligatorní náležitosti pokutového bloku samotného (z logiky věci: s výjimkou podpisů). K tomu se Nejvyšší soud vyjádřil takto: „*Srovnají-li se uvedené náležitosti rozhodnutí vydaných v blokovém řízení s požadavky, jaké klade na správní rozhodnutí ustanovení § 47 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád) a jaké uvádí u výroku rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, ustanovení § 77 zákona o přestupcích, vyplývá z toho, že ustanovení § 85 odst. 3 a § 85 odst. 4, věty druhé, zákona o přestupcích zahrnují jako povinný (esenciální) obsah rozhodnutí vydaných v blokovém řízení i údaje uvedené v obou citovaných ustanoveních správního řádu a zákona o přestupcích. Uvedená ustanovení je proto třeba považovat za speciální, a to jak ve vztahu k ustanovení § 47 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), tak i k ustanovení § 77 zákona o přestupcích. Kdyby totiž platilo, že na rozhodnutí vydaná v blokovém řízení (uložení pokuty v blokovém řízení, blok na pokutu na místě nezaplacenou) se vztahují i obecná ustanovení o náležitostech správního rozhodnutí, tj. ustanovení § 47 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), a ustanovení § 77 zákona o přestupcích, byla by ustanovení § 85 odst. 3 a § 85 odst. 4, věty druhé, zákona o přestupcích nadbytečnými (obsoletními).*“ (usnesení Nejvyššího soudu ze dne

12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 775/2000). Z řečeného plyne, že zde musí být přiměřeným způsobem uveden též popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny a druh a výměra sankce. Pokutový blok ovšem nelze posuzovat s rigidní přísností. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobnosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2017 č. j. 7 As 63/2016-47 a ze dne 29. 3. 2017 č. j. 8 As 186/2016-35). Z oznámení Policie ČR o uložení pokuty ze dne 19. 9. 2009 č. j. KRPS-1243/DIDR-2009-ČE a ze dne 2. 10. 2009 č. j. KRPP-62188/PŘ-2009-030507 je dostatečně zřejmé, jak byla jednání žalobce skutkově vymezena a právně posouzena a jaké sankce a v jaké výši mu byly uloženy. Soud nenabyl přesvědčení o tom, že by tu došlo k nesrozumitelnosti nebo že přestupek nebyl jako konkrétní, individualizované jednání (vůbec) vymezen.

Žalobcem spáchané skutky ve dnech 9. 9. 2009 a 1. 10. 2009 a jejich právní posouzení jsou uvedeny v oznámení o uložení pokuty v tom rozsahu a kvalitě, která u soudního přezkumu obstojí. Na základě uvedeného došel soud k závěru, že v projednávané věci nedošlo na základě námitek žalobce ke zpochybnění údajů oznámení Policie ČR ze dne 19. 9. 2009 č. j. KRPS-1243/DIDR-2009-ČE a ze dne 2. 10. 2009 č. j. KRPP-62188/PŘ-2009-030507. Žalobce správním orgánům pouze uvedl, že se přestupku nedopustil, ale toto tvrzení dále nekonkretizoval a nenavrl důkazy k jeho prokázání. Uvedená oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení obsahují dostatečné množství údajů, které prokazují, že se tam vymezené přestupky dne 9. 9. 2009 a 1. 10. 2009 staly a že se jich dopustil právě žalobce. Soud tedy přisvědčuje názoru správních orgánů, že na základě předmětných oznámení o spáchání přestupku bylo možné záznamy bodů do bodového hodnocení řidičů provést.

Nedůvodná je rovněž námitka žalobce ohledně nedostatečného odůvodnění tvrzení správních orgánů, že kvalita a obsah oznámení Policie ČR o uložení pokuty jako podkladu pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče jsou dostačující. S touto námitkou nemohl krajský soud souhlasit, neboť z napadeného rozhodnutí (str. 7 a 8) je patrné, že se žalovaný odůvodněním svého názoru, že předmětná oznámení o uložení pokuty jsou z hlediska svého obsahu a kvality dostatečným podkladem pro záznam bodů, zabýval. Žalovaný dostatečným a srozumitelným způsobem uvedl, z jakých důvodů považuje oznámení o uložení pokuty za spáchané přestupky za způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče a na podporu svých tvrzení odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010 č. j. 5 As 39/2010-76.

Namítal-li žalobce, že pokutové bloky za spáchané přestupky byly předloženy v prosté kopii, nikoli v podobě originálů, soud podotýká, že žalobce nijak nekonkretizoval, jak tato skutečnost zasáhla do jeho práv. Soud zjistil, že se jedná o kopie ověřených kopií pokutových bloků. Originály těchto pokutových bloků disponovaly příslušné orgány Policie České republiky, které jejich ověřené kopie poskytly Magistrátu města Plzně. Kopie založené ve správním spisu jsou čitelné. Žalobce ani jeho právní zástupce v průběhu odvolacího řízení ani

v žalobě nevyslovili žádné pochybnosti o souladu těchto kopií s originály pokutových bloků, soud je proto považuje za dostatečné podklady pro vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Námitku žalobce tak soud považuje za nedůvodnou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2015 č. j. 7 As 146/2015-52).

Napadené rozhodnutí nelze považovat za nezákonné ani z toho důvodu, že výrokem bylo zamítnuto odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí jako celku, přestože žalobce nepodával odvolání proti výroku I. prvostupňového rozhodnutí, nýbrž pouze proti výroku č. II. Tato vada výroku napadeného rozhodnutí nezpůsobuje nezákonnost, neboť z obsahu rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rovněž i z rozhodnutí žalovaného je mimo jiné zřejmé, jak bylo v řízení vedeném ve věci žalobce rozhodnuto, jaké byly uplatněny opravné prostředky, proti čemu žalobce konkrétně brojil, a jak se žalovaný s odvoláním vypořádal.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Jelikož neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji rozsudkem zamítl.

VI. Náklady řízení

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 28. června 2018

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost: K.